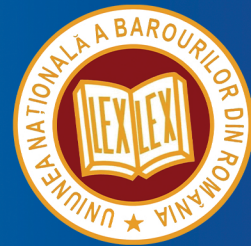

CCBE

Ziua Europeană a Avocaților 2025

CONVENȚIA EUROPEANĂ pentru PROTECȚIA PROFESIEI DE AVOCAT

Adoptată la Strasbourg, 12 martie 2025
Semnată de România la 21 octombrie 2025

Următorul pas: RATIFICAREA

SUMAR

- Profesia de avocat are nevoie de protecție pentru ca justiția să rămână independentă
Traian Briciu, președintele Uniunii Naționale a Barourilor din România
- Ratificarea Convenției europene pentru protecția avocatului trebuie să devină o prioritate legislativă
Daniel Fenechiu, vicepreședinte al Uniunii Naționale a Barourilor din România

Ecouri din Europa

- Thierry Wickers, președintele CCBE: „Convenția care apără avocatul, întărește justiția” INTERVIU exclusiv acordat președintelui de onoare al UNBR, Călin Zamfirescu, cu ocazia Zilei Europene a Avocaților 2025, dedicată Convenției Europene privind Protecția Profesiei de Avocat
- Context european: o mișcare de solidaritate profesională

Convenția Europeană privind Protecția Profesiei de Avocat. Un instrument juridic obligatoriu pentru independența avocaților și apărarea statului de drept

- De ce este nevoie de o Convenție pentru protecția profesiei de avocat?
- Ce aduce nou Convenția și cum protejează avocații?
- Principalele prevederi ale Convenției
- Implicarea UNBR în adoptarea Convenției
- Urmăriți evoluția semnării și ratificării Convenției de către statele membre și nemembre

DOCUMENT - Convenția Consiliului Europei privind protecția profesiei de avocat

Profesia de avocat are nevoie de protecție pentru ca justiția să rămână independentă

Traian Briciu, președintele Uniunii Naționale a Barourilor din România

Semnarea, la 21 octombrie 2025, a Convenției europene pentru protecția avocatului reprezintă mai mult decât un act diplomatic: este o declarație de responsabilitate. Prin acest gest, România își asumă oficial, în fața Europei și a propriilor cetățeni, angajamentul că drepturile acestora vor fi apărate de avocați independenți, protejați de orice formă de presiune sau ingerință.

Adoptată sub egida Consiliului Europei, Convenția consacră, pentru prima dată, un set de garanții juridice clare pentru exercitarea profesiei: protejarea confidențialității relației avocat - client, interzicerea oricărei forme de intimidare, amenințare sau urmărire abuzivă a avocaților, precum și protecția împotriva ingerințelor arbitrare din partea autorităților. Acestea nu sunt privilegii, ci mecanisme menite să garanteze că avocatul poate acționa liber, fără teamă, pentru a apăra drepturile și libertățile fiecărei persoane.

În ultimii ani, avocații europeni și din întreaga lume s-au confruntat cu presiuni și abuzuri: dosare penale deschise abuziv, interceptări ale comunicărilor confidențiale, campanii de denigrare sau ingerințe administrative menite să le submineze autoritatea profesională. Aceste practici, - constatate și de Comisia Europeană și de Consiliul Europei - subminează încrederea în justiție și transformă avocatul într-o țintă, nu într-un garant al dreptății.

În fața acestor evoluții, CCBE a propus elaborarea unui instrument juridic obligatoriu, menit să asigure protecția profesiei și să reafirme rolul esențial al avocatului ca pilon al apărării drepturilor fundamentale. Uniunea Națională a Barourilor din România a fost, de la bun început, un susținător activ al Convenției. Printr-o colaborare constantă cu CCBE și Guvernul României, UNBR a transmis note și poziții oficiale, a participat la consultări internaționale, a organizat dezbateri și a promovat, prin toate mijloacele, ideea că protejarea avocatului înseamnă protejarea justiției și a cetățeanului. În esență, această Convenție nu este un privilegiu pentru avocați, ci o garanție pentru cetățeni. Numai un avocat liber poate apăra eficient libertatea altuia și numai cu avocați independenți poate fi garantată o justiție independentă.

Pentru România, semnarea Convenției este doar primul pas. Urmează ratificarea prin lege, un moment decisiv care va transforma acest angajament simbolic într-o obligație juridică reală, cu efecte concrete în ordinea internă. Reafirm convingerea că ratificarea rapidă a acestei Convenții este o datorie constituțională, dar și morală față de valorile democratice pe care România le-a asumat. După ratificare, Convenția va deveni parte a legislației naționale, va putea fi invocată în fața instanțelor și va oferi avocaților protecția pe care o merită.

De aceea, Uniunea Națională a Barourilor din România face un apel public și direct către Guvernul României și Parlament să ratifice fără întârziere Convenția europeană pentru protecția avocatului. Această decizie va consolida încrederea cetățenilor în sistemul de justiție și va arăta că România respectă standardele europene în materie de drepturi și libertăți.

Ratificarea Convenției europene pentru protecția avocatului trebuie să devină o prioritate legislativă

Daniel Fenechiu, vicepreședinte al Uniunii Naționale a Barourilor din România

Semnarea de către România, la 21 octombrie 2025, a Convenției europene pentru protecția avocatului marchează un moment de cotitură pentru sistemul juridic românesc. Este începutul unui proces care depășește semnificația simbolică și se transformă într-un angajament legislativ concret, menit să consolideze statul de drept și să întărească garanțiile profesiei de avocat.

De acum înainte, Parlamentul României are o misiune esențială: ratificarea Convenției prin adoptarea unei legi speciale care să îi confere forță juridică internă. După ratificare, un tratat internațional devine parte integrantă a dreptului intern, iar statul are obligația să asigure conformitatea legislației naționale cu prevederile acestuia.

Însă, ratificarea nu este o simplă formalitate, ci o decizie strategică ce marchează trecerea de la angajament politic la obligație juridică efectivă. Odată cu ratificarea, va trebui declanșat un proces coerent de armonizare a legislației naționale cu noile standarde europene, în sensul adoptării unor prevederi exprese privind protecția avocatului împotriva oricărei forme de presiune sau ingerință și pentru a garanta inviolabilitatea comunicărilor avocat-client, eliminând orice posibilitate de interceptare sau utilizare abuzivă a acestora ca mijloace de probă.

Acest proces legislativ nu este doar o ajustare tehnică, pentru că va schimba modul în care instituțiile statului relaționează cu profesia de avocat și va întări protecțiile care garantează independența apărării. Va fi necesară adoptarea unei legi-cadru de implementare, care să detalieze mecanismele prin care garanțiile Convenției vor fi puse efectiv în practică. Aceasta ar putea include obligația autorităților de a investiga rapid și imparțial orice ingerință asupra avocatului, sancțiuni pentru încălcarea drepturilor profesionale, inclusiv instituirea unui mecanism de raportare periodică la Consiliul Europei.

Așadar, Parlamentul va juca un rol central nu doar în ratificarea propriu-zisă, ci și în monitorizarea implementării Convenției. Comisiile juridice ale celor două Camere trebuie să devină actori activi în coordonarea procesului de adaptare legislativă, în dialog permanent cu Ministerul Justiției, UNBR și societatea civilă.

Ratificarea Convenției va transmite și un semnal puternic în plan extern, în sensul că România este un stat care își respectă profesioniștii justiției și își asumă valorile europene. Într-un context în care independența profesiilor juridice este adesea pusă la încercare, un astfel de gest legislativ va întări încrederea cetățenilor în instituții și va consolida prestigiul internațional al sistemului juridic românesc.

Această Convenție trebuie să devină o prioritate a agendei legislative. Parlamentul are datoria de a transforma acest document într-o lege vie, aplicabilă și eficientă, care să ofere avocaților protecția de care au nevoie pentru a-și îndeplini rolul în slujba cetățenilor și a justiției. Este momentul ca Parlamentul României să confirme, prin fapte și prin lege, că independența avocatului este nu doar un principiu european, ci o valoare protejată în mod real în societatea românească.

ECOURI DIN EUROPA

Thierry Wickers, președintele CCBE: „Convenția care apără avocatul, întărește justiția”

INTERVIU exclusiv acordat președintelui de onoare al UNBR, Călin Zamfirescu, cu ocazia Zilei Europene a Avocaților 2025, dedicată Convenției Europene privind Protecția Profesiei de Avocat. Vezi video.unbr.ro

Acest dialog marchează un moment istoric: pentru prima dată, o profesie juridică beneficiază de un instrument internațional obligatoriu, adoptat de Consiliul Europei, care garantează independența, siguranța și libertatea de exprimare a avocaților. România a semnat documentul pe 21 octombrie 2025, un pas considerat esențial pentru consolidarea statului de drept și recunoașterea rolului avocatului ca garant al libertății și al accesului la justiție.

În continuare, un dialog incitant despre miza politică și democratică a acestui document, despre rolul CCBE în promovarea Convenției și despre impactul concret asupra statului de drept.

Călin Zamfirescu: Domnule președinte Thierry Wickers, încep prin a vă mulțumi în numele avocaților pentru că ați răspuns invitației noastre la discuția privind Convenția europeană pentru protecția profesiei de avocat. După cum știm, în ultimele decenii avocații s-au confruntat cu presiuni, amenințări, sancțiuni, doar pentru că și-au exercitat profesia cu integritate, pasiune și competență. Convenția menționată este primul instrument internațional care garantează că avocații pot lucra în deplină independență și siguranță, fără teamă de represalii sau ingerințe nejustificate. Convenția întărește dreptul de a ne apăra clienții și statul de drept, protejând în același timp independența profesiei noastre. De aceea vreau să vă adresez câteva întrebări. Mai întâi, vă rog să ne răspundeți la următoarea întrebare: cum ați descrie miza adopției acestei Convenții pentru viitorul statului de drept?

Thierry Wickers : Înainte de toate, vreau să vă mulțumesc și eu dumneavoastră, UNBR și tuturor confrăților noștri pentru că îmi oferiți ocazia de a discuta și de a interacționa cu dumneavoastră. Știm cu toții că actualitatea recentă ne-a demonstrat fragilitatea statului de drept, inclusiv în țări în care credeam că acesta este perfect consolidat, de exemplu în SUA. Nu voi detalia factorii care pot contribui la erodarea statului de drept. Dar ceea ce este sigur este că, peste tot unde vedem această erodare, constatăm și că justiția este supusă presiunilor politice, criticilor... Mai mult, nu doar în țările unde există această presiune, ci peste tot justiția este subfinanțată cronic, iar această subfinanțare cronică are efecte dăunătoare asupra încrederii pe care cetățenii o pot avea în justiție. Ori, unul dintre elementele-cheie ale statului de drept, un element esențial, este existența unei justiții care să fie liberă, independentă, imparțială și funcțională. Subliniasem mai devreme problema finanțării. În plus, justiția însăși nu poate funcționa dacă nu există avocați liberi și independenți, care să fie în măsură să acționeze ori de câte ori sunt încălcate drepturile sau libertățile indivizilor. Și pentru că scopul Convenției este garantarea faptului că avocații își vor putea juca rolul în slujba justiției, ea este un instrument cu impact asupra însuși statului de drept. Iată legătura pe care o putem face între Convenție, justiție, avocați și statul de drept.

Călin Zamfirescu : Vă mulțumesc, domnule președinte, ați făcut o trecere în revistă completă, din păcate adevărată. Vă pot întreba acum care a fost rolul jucat de CCBE în adaptarea acestui instrument internațional pentru protecția profesiei noastre?

Thierry Wickers : Cu plăcere, pentru că CCBE (Consiliul Barourilor Europene), a jucat într-adevăr un rol fundamental. Ideea însăși a Convenției a fost discutată în cadrul CCBE pentru prima dată acum 10 ani, în plenara din Polonia, la Gdańsk. Și, dacă îmi permiteți să mă refer la țara mea, Franța, sunt de asemenea foarte mândru să pot spune că delegația franceză a fost prima care a sugerat această idee. Dar de la idee

până la realizare au trecut aproape 10 ani. Și prima necesitate a fost să convingem Secretariatul General al Consiliului Europei că acest proiect are sens și că aveam cu adevărat nevoie de o convenție pentru protecția avocaților. Aceasta a fost prima activitate a CCBE, care ne-a permis să adresăm în cele din urmă, la 27 septembrie 2016, o scrisoare către Secretariatul General al Consiliului Europei, care fusese desigur abordată și înainte. Acea dată – 27 septembrie 2016 – marchează începutul parcursului Convenției, parcurs care s-a încheiat cel puțin provizoriu astăzi, cu semnarea Convenției la 13 mai 2025 la Luxemburg. În toată această perioadă, CCBE a fost activ: am fost admiși ca observatori la lucrările de redactare și am putut participa la aceste lucrări. Mai mult, un număr de membri ai comitetului de experți erau avocați și unii fuseseră chiar membri ai unor delegații. Așa că am putut interveni în toate etapele acestor lucrări, CCBE fiind implicat. Și trebuie de asemenea remarcat că această Convenție a fost imediat semnată de un număr semnificativ de 17 țări, imediat după lansare. Acest lucru este foarte rar și este consecința investiției CCBE și, desigur, a mobilizării barourilor naționale, care au reușit la rândul lor să convingă guvernele să semneze imediat Convenția. Pe tot parcursul anului 2025, CCBE și barourile naționale s-au mobilizat foarte bine, fiind organizate nenumărate evenimente în jurul și pe tema Convenției. Și cum aceasta este o convenție deschisă – adică nu trebuie să fii membru al unei țări din Consiliul Europei pentru a o semna și aplica – am constatat că avocați din toată lumea sunt interesați de ea. Am avut colocvii organizate în Orientul Mijlociu... În Asia, Convenția a fost promovată la toate marile organizații ale avocaților și această promovare continuă. Vreau să dau un exemplu care mi se pare semnificativ: Confrății noștri turci, care se confruntă cu dificultăți pe care le cunoașteți și care luptă pentru a-și păstra independența, în zilele imediat următoare semnării au organizat la Istanbul o zi întreagă de promovare și prezentare a Convenției pentru protecția avocaților. Desigur, CCBE a fost prezent, vicepreședintele său, Roman Završek, s-a deplasat la Istanbul.

Călin Zamfirescu : Mulțumesc, dle Președinte. Deci cum apreciați că îi va ajuta Convenția pe avocați să facă față presiunilor exercitate împotriva profesiei noastre?

Thierry Wickers : V-am dat deja exemplul baroului turc, care arată foarte bine cum poate fi utilizată această Convenție, pentru că ea va deveni standardul internațional și deci național de protecție a avocaților. Nicio țară democratică nu va putea pretinde că se opune principiilor acestei Convenții. Toate barourile care nu beneficiază de aceste garanții minime vor putea să spună guvernului: „Priviți ce se întâmplă în alte părți. De ce nu putem și noi să beneficiem de aceleași drepturi, deși pretindeți că respectați statul de drept?” Iar aceste drepturi includ principiile noastre esențiale: independența avocatului, secretul profesional, dreptul de a se asocia în barouri sau law societies, independența recunoscută baroului, obligația legislativului – conform Convenției – de a consulta barourile și avocații când se dorește legiferarea cu privire la profesia de avocat.

Și aș vrea să insist asupra unui principiu care este pus la încercare astăzi în mai multe țări: principiul neidentificării avocatului cu clientul său. Este un subiect deosebit de sensibil. Vreau să subliniez că, de exemplu, chiar și în țări precum Franța sau Regatul Unit, am văzut în ultimele luni o serie de atacuri și amenințări împotriva avocaților pentru că apărau anumite tipuri de clienți. Este cazul, de exemplu, în Franța, unde avocații care apără migranți au fost ținta unor atacuri pe rețelele sociale, a unor amenințări de publicare a adresei personale sau a adreselor școlilor copiilor lor, pentru a-i intimida și împiedica să-și exercite profesia. Și apoi, într-o țară a cărei situație o cunoașteți, Ucraina, pentru mulți avocați se pune problema identificării cu clientul, pentru acei confrăți care astăzi, pentru că este meseria lor, trebuie să apere criminali de război.

Ei bine, aici, pentru prima dată, principiul neidentificării avocatului cu clientul său este înscris într-o Convenție, guvernele care o vor ratifica având obligația de a o transpune în legislația națională și de a prevedea și mecanisme de protecție.

Călin Zamfirescu: Înainte de ultima întrebare, domnule președinte, vreau să vă anunț că astăzi Ministerul Justiției a publicat un comunicat de presă conform căruia pe 21 octombrie Convenția va fi semnată și de

ministru și, desigur, va fi transmisă spre ratificare. Așadar, în cele din urmă, pentru că interviul nostru va fi difuzat și pentru UNBR, cu ocazia Zilei Europene a Avocatului, v-aș ruga să adresați un mesaj UNBR și tuturor avocaților cu ocazia acestei sărbători.

Thierry Wickers: Mi-ați anticipat o parte din mesaj, anunțând această veste extraordinară, cea a semnării și a lansării în România a procesului de ratificare.

Îmi voi modifica mesajul și îmi doresc ca, prin măsurile luate de UNBR, să deveniți prima țară care ratifică Convenția. Pentru că până acum nimeni nu a ratificat-o și nu există încă o țară care să fi obținut titlul de „prima țară ce a ratificat Convenția”. Dar, dincolo de aceasta, vreau să spun că fiecare dintre confrății noștri și fiecare avocat trebuie să fie conștient că nicio altă profesie nu a beneficiat vreodată de o Convenție internațională adoptată de Consiliul Europei, anume dedicată protecției și apărării sale instituționale. Există multe convenții în care se menționează anumite grupuri pentru a li se oferi protecția. De exemplu, magistrații, jurnaliștii, activiștii pentru drepturilor omului, dar este pentru prima dată când o profesie, ca atare, primește garanții exclusive printr-un astfel de instrument. Pentru profesia noastră, pentru fiecare dintre noi, este o recunoaștere extraordinară a rolului pe care îl jucăm în societate. Și ceea ce este absolut evident este că niciun barou european nu ar fi putut obține adoptarea unui astfel de instrument acționând singur. A fost nevoie de cooperarea tuturor barourilor europene, în cadrul CCBE, pentru a obține această Convenție. Și mai adaug că noi, avocații europeni, avem și multe alte provocări comune de înfruntat. Am vorbit despre statul de drept, dar putem vorbi și despre digitalizarea justiției, despre adaptarea profesiei noastre la inteligența artificială, care va necesita un efort enorm, fără precedent, de respecializare a întregului corp profesional. Și niciun barou nu este în măsură să facă acest lucru singur, ceea ce înseamnă că, mai mult ca oricând, avem nevoie să colaborăm pentru viitorul profesiei noastre.

Astăzi, după cum știți, fiecare avocat european contribuie cu aproximativ 2 euro pentru acțiunile comune din cadrul CCBE. Aș vrea să închei spunând că UNBR este unul dintre actorii majori ai CCBE, care contează pe investiția dvs! CCBE contează pe prezența dvs și pe mobilizarea dvs în cadrul CCBE și în toate eforturile CCBE. Doar astfel vom putea construi împreună viitorul profesiei noastre.

Călin Zamfirescu: Vă mulțumim foarte mult. Da, acest lucru este sigur, deoarece am extins și, în același timp, am întinerit delegația, astfel încât suntem siguri că vom avea și în continuare o delegație puternică și competentă. Încă o dată, vă mulțumesc foarte mult, domnule președinte, și sper să ne vedem la sesiunea plenară.

Thierry Wickers : Și eu sper și vă doresc o zi foarte frumoasă pe 21 octombrie. Mulțumesc, la revedere.

Context european: o mișcare de solidaritate profesională

Convenția europeană pentru protecția profesiei de avocat a fost deschisă spre semnare în mai 2025, la Luxemburg, și a fost întâmpinată cu entuziasm de numeroase state europene. 19 țări au semnat deja documentul — printre ele Franța, Italia, Grecia, Irlanda, Polonia, Suedia, Belgia, Norvegia, Republica Moldova și Regatul Unit.

La 21 octombrie 2025 s-a alăturat și România statelor semnatare.

Semnarea Convenției transmite un mesaj clar: protejarea avocaților este un act de responsabilitate democratică.

Mai mult, Convenția este deschisă și statelor din afara Europei. Pentru prima dată, un instrument creat de Consiliul Europei are ambiția de a deveni un standard global în apărarea profesiei juridice. Pentru că libertatea avocatului nu are granițe.

Mesaje de confraternitate

Dorin Popescu, Președintele Uniunii Avocaților din Republica Moldova. Vezi video.unbr.ro

La 14 mai 2025, la Luxemburg, Republica Moldova a fost printre primele state care au semnat Convenția Consiliului Europei privind protecția profesiei de avocat, primul instrument juridic internațional obligatoriu, care oferă garanții de protecție atât avocaților cât și pentru organizarea și activitatea barourilor naționale.

Este important să menționăm că, în esență, aceste garanții nu sunt ale avocaților, ci ale justițiabililor - persoane fizice și juridice - care se adresează avocatului pentru asistența juridică. Pentru confracții din țara mea, semnarea acestei convenții înseamnă recunoașterea rolului avocatului în societate ca portavoce a justițiabilului, ca pilon al statului de drept și un partener indispensabil al justiției și asigură executarea profesiei de avocat, fără frică de persecuție, represalii, sau ingerințe nejustificate, fără a identifica avocații cu clienții lor sau cu cauzele clienților lor.

Pentru Republica Moldova semnarea convenției, este un pas istoric care atestă recunoașterea valorilor profesiei de avocat ca parte componentă a valorilor europene, inerente statului de drept și unei democrații autentice. Acest fapt inspiră încrederea în schimbarea atitudinii față de avocat, din partea autorităților statului și a societății, prin menținerea unui mediu sigur, în care avocații să poată să exercite profesia, având libertatea de acțiune conform principiilor fundamentale ale dreptului și a eticii profesionale.

Cu prilejul Zilei Europene a Avocaților, în contextul adoptării convenției, în numele avocaților din Republica Moldova, urăm confracților români multă sănătate, siguranță în exercitarea profesiei și să vă bucurați de o încredere cât mai în mare din partea societății.

Ivaylo Dermendjiev, Președintele Consiliului Suprem al Baroului din Bulgaria. Vezi video.unbr.ro

Cu ocazia Zilei Europene a Avocaților, am plăcerea de a transmite cele mai calde salutări colegilor noștri din întreaga Europă și, în mod special, prietenilor noștri din România. Această zi ne reamintește că, dincolo de granițe, împărtășim aceleași valori profesionale – apărarea justiției, protecția drepturilor omului și independența profesiei juridice.

Barourile din Bulgaria și România sunt unite prin prietenie, respect reciproc și un angajament profund față de statul de drept. Cooperarea noastră va continua să se dezvolte în spiritul solidarității europene și al demnității profesionale.

Bulgaria se numără printre primele state semnatare ale Convenției pentru protecția profesiei juridice, iar eu sper, prin eforturi comune, ca toate țările implicate să o ratifice cât mai curând.

Vă doresc mult succes cu ocazia acestei zile profesionale și a Zilei Europene a Avocaților și, în numele tuturor avocaților bulgari, vă transmit sănătate și realizări depline.

Alexis Anagnostakis, avocat în Baroul Atena, Grecia. Vezi video.unbr.ro

Imaginează-ți o lume în care avocatul tău nu poate vorbi liber, în care discuțiile confidențiale nu mai sunt sigure și în care justiția are un preț. Nu mai este un exercițiu de imaginație – trăim deja această realitate. În întreaga Europă, avocații se confruntă cu supraveghere, presiuni politice și constrângeri economice. Când nu putem apăra clienții fără teamă, însăși democrația este atacată.

Protejarea profesiei juridice nu înseamnă protejarea avocaților – ci protejarea dreptului fiecăruia la justiție. Noua Convenție este scutul nostru împotriva acestor amenințări.

Ea stabilește standarde internaționale obligatorii, ne oferă instrumente juridice pentru a lupta împotriva ingerințelor și creează o rețea în care încălcările nu mai pot fi ascunse sau ignorate.

Iată adevărul: forțele care încearcă să ne reducă la tăcere nu respectă granițele. De ce ar trebui, atunci, ca rezistența noastră să le respecte? În Europa de Sud-Est construim ceva puternic – un front unit care transmite un mesaj clar: dacă atingi independența unui avocat, ne confrunți pe toți.

De acest angajament depinde viitorul justiției.

Convenția Europeană privind Protecția Profesiei de Avocat

Un instrument juridic obligatoriu pentru independența avocaților și apărarea statului de drept

Proiectul Convenției privind profesia de avocat a început în 2018, iar UNBR a transmis puncte de vedere către Guvernul României (în 2020) precum și Comitetului Director pentru Cooperare Juridică (CDCJ) al Consiliului Europei (în 2024), de care s-a ținut cont în ultima formă a proiectului Convenției.

Foto: La 30 ianuarie 2025, Plenul Adunării Parlamentare a Consiliului Europei a votat avizul pentru Proiectul Convenției europene privind profesia de avocat

Foto: Cristian Niculescu Tâgârlaș, în calitate de avocat, membru în consiliul UNBR și membru al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE), alături de senatorii Alina Gorghiu, Titus Corlățean și Ionuț Stroe, a susținut activ această convenție pe tot parcursul acesteia.

Cristian Niculescu Tâgârlaș, senator și membru în consiliul UNBR: „Această convenție pleacă de la o realitate pentru că, în ultimul timp, tot mai mulți avocați au fost atacați prin mecanismele statelor în misiunea lor esențială pentru administrarea justiției și pentru apărarea drepturilor fundamentale. Într-o perioadă în care avocații se confruntă cu presiuni tot mai mari, inclusiv intimidări și atacuri la adresa independenței lor profesionale, acest instrument juridic vine să întărească garanțiile fundamentale necesare pentru o justiție echitabilă. Convenția stabilește norme clare privind protecția confidențialității comunicărilor dintre avocați și clienți, accesul avocaților la dosar, libertatea de exprimare a avocaților și stabilește măsuri concrete menite să asigure independența avocaților, apărarea împotriva ingerințelor abuzive și recunoașterea dreptului avocaților de a acționa liber în interesul justiției și al clienților lor”,

Călin Andrei Zamfirescu, șeful delegației UNBR la Consiliul Barourilor Europene (CCBE) și președinte de onoare al UNBR : “Ultimele decenii au marcat, în plan mondial, o recrudescență a agresiunilor îndreptate împotriva avocaților și a profesiei de avocat. Amenințările, arestările abuzive, campaniile mincinoase, expulzările pentru considerente politice au culminat, nu de puține ori, cu asasinat la comandă. În prezent, în Europa, sute de avocați se află în stare de arest sau în exercitarea unor pedepse privative de libertate pentru vina de a-și fi exercitat profesia cu probitate și curaj, de a fi militat pentru respectarea drepturilor fundamentale ale omului. Convenția urmărește să consolideze protecția profesiei de avocat și dreptul de a exercita această profesie în mod independent fără discriminare sau interferențe necorespunzătoare”

De ce este nevoie de o Convenție pentru protecția profesiei de avocat?

Într-o lume în care statul de drept este tot mai des pus la încercare, avocații devin țintele celor care vor să reducă la tăcere vocile independente. Când un avocat este intimidat, hărțuit sau împiedicat să își apere clientul, nu doar profesia este afectată — ci însăși esența justiției.

În ultimii ani, în tot mai multe state europene s-au înmulțit cazurile în care avocații au fost supuși presiunilor instituționale, anchetați pentru opiniile exprimate, interceptați ilegal sau identificați public cu clienții lor. De la percheziții abuzive la campanii de discreditare în presă, profesia a devenit vulnerabilă în fața unor forțe care ar trebui, în mod normal, să o protejeze.

Nici România, nici alte țări nu sunt ocolite de riscuri. Cazurile de avocați cercetați pentru sfaturi oferite clienților, perchezițiile birourilor de avocat, dosarele disciplinare deschise abuziv sunt tot mai frecvente. De multe ori, avocatul este identificat cu clientul său, stigmatizat pentru cauzele pe care le reprezintă și ținta unor campanii mediatice ostile. Aceste tendințe îngrijorătoare subminează nu doar demnitatea profesiei, ci justiția însăși. De aceea, Consiliul Europei a decis să adopte un instrument juridic obligatoriu care să stabilească standarde clare și garanții comune pentru toți avocații europeni: Convenția privind Protecția Profesiei de Avocat.

Convenția vine exact în acest punct sensibil: ea oferă un scut legal european pentru profesie, un cadru care obligă statele să prevină și să sancționeze astfel de abuzuri.

Prin urmare, această Convenție nu este doar o măsură de protecție profesională. Este o garanție pentru democrație, pentru statul de drept și pentru dreptul fiecărui cetățean la o apărare efectivă.

Ce aduce nou Convenția și cum protejează avocații?

Pentru prima dată, o profesie juridică beneficiază de un instrument internațional cu caracter obligatoriu, dedicat exclusiv protecției sale.

Convenția Europeană privind Protecția Profesiei de Avocat, adoptată la Strasbourg la 12 martie 2025, este primul tratat internațional care consacră prin norme obligatorii principiile fundamentale ale independenței avocatului și garanțiilor esențiale ale exercitării profesiei.

După ratificarea de către statele semnatare, Convenția va intra în vigoare cu forță juridică obligatorie și va putea fi invocată de avocați în apărarea drepturilor lor, în fața autorităților naționale și internaționale.

Ea stabilește un cadru legal unitar pentru protejarea avocaților, interzicând orice formă de intimidare, hărțuire, ingerință sau presiune și recunoscând libertatea de exprimare a avocatului ca parte integrantă a rolului său în apărarea justiției și a statului de drept.

Prin acest instrument, statele semnatare se angajează să creeze un mediu sigur pentru profesie – un spațiu în care avocatul poate pleda fără teamă, fără presiuni, fără riscul represaliilor pentru exercitarea curajoasă a mandatului său.

Principalele garanții instituite de Convenție:

- ✓ Independența avocaților și autonomia barourilor devin drepturi protejate prin drept internațional;
- ✓ Se instituie un mecanism de monitorizare pentru aplicarea efectivă a prevederilor;
- ✓ Se prevăd intervenții rapide în cazurile de încălcare gravă a drepturilor avocaților.

Impactul Convenției se va reflecta în consolidarea încrederii în justiție, creșterea siguranței profesionale și întărirea statului de drept.

Până acum, apărarea drepturilor avocaților se sprijinea pe instrumente generale:

- Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care apără dreptul la un proces echitabil și viața privată;
- Principiile ONU privind rolul avocaților, adoptate la Havana în 1990;
- Carta CCBE a principiilor fundamentale ale profesiei de avocat.

Dar niciunul dintre acestea nu are caracter obligatoriu pentru state și nu oferea mecanisme de monitorizare dedicate profesiei.

Noua Convenție umple acest gol. Ea transformă recomandările morale în angajamente juridice și dă profesiei o voce internațională recunoscută, susținută de un sistem de control.

Articolul 16 clarifică poziția Convenției în raport cu alte tratate internaționale, în special Convenția Europeană a Drepturilor Omului și protocoalele acesteia. Textul urmărește să completeze și să întărească sistemul existent de protecție a profesiei de avocat, oferind posibilitatea statelor de a adopta acorduri suplimentare – bilaterale sau multilaterale – care dezvoltă aceste principii, cu respectarea deplină a dispozițiilor Convenției.

Principalele prevederi ale Convenției

Partea esențială a Convenției este cuprinsă în articolele 4–9, care stabilesc cadrul juridic de referință pentru protejarea profesiei de avocat. Aceste dispoziții orientează statele semnatare în adaptarea legislațiilor naționale astfel încât să asigure garanțiile prevăzute de Convenție, cu efect direct asupra rolului asociațiilor profesionale, a accesului și exercitării profesiei, libertății de exprimare, procedurilor disciplinare și măsurilor de protecție aplicabile avocaților.

➤ Rolul asociațiilor profesionale – Articolul 4

Articolul 4 consacră atribuțiile și responsabilitățile organizațiilor profesionale ale avocaților în apărarea principiilor fundamentale ale profesiei și în protejarea membrilor săi, în special atunci când aceștia nu pot acționa individual.

Aceste roluri derivă din standardele internaționale consacrate de Recomandarea nr. R(2000)21 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind libertatea de exercitare a profesiei de avocat. În acest sens, asociațiile profesionale pot fi chemate să formuleze propuneri de reformă legislativă și administrativă pentru consolidarea garanțiilor profesiei. Statele au obligația de a consulta în mod efectiv și la timp aceste organizații cu privire la orice inițiativă normativă care afectează direct activitatea avocaților sau reglementarea profesiei.

➤ Accesul și exercitarea profesiei – Articolul 5

Articolul 5 prevede că admiterea, menținerea sau readmiterea în profesie trebuie realizate prin proceduri bazate pe criterii obiective, clare și transparente. Deciziile referitoare la accesul în profesie și la exercitarea acesteia sunt de competența asociațiilor profesionale și trebuie să fie libere de orice influență politică.

➤ Drepturi profesionale și garanții – Articolul 6

Articolul 6 consacră **drepturile esențiale ale avocaților** în exercitarea profesiei, garantând libertatea, siguranța și independența acestora în apărarea intereselor clienților și în promovarea drepturilor omului.

Textul consacră imunitatea profesională pentru declarațiile făcute cu bună-credință și confidențialitatea absolută a relației avocat–client, protejându-i de orice obligație de divulgare a informațiilor primite.

De asemenea, avocații nu pot fi sancționați sau intimidați pentru cauzele pe care le susțin sau prin identificarea cu clienții lor.

Avocații au dreptul la acces rapid la documentele autorităților, la instanțe și proceduri, pot formula cereri în numele clienților și pot informa publicul despre activitatea lor.

Avocații trebuie, de asemenea, să fie protejați împotriva oricărei forme de violență, hărțuire, amenințare sau ingerință nejustificată în exercitarea profesiei.

Orice restrângere a acestor drepturi trebuie să fie prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică și proporțională cu scopul urmărit, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. Restricțiile asupra confidențialității sunt permise doar în situații excepționale și cu justificări solide.

➤ Libertatea de exprimare – Articolul 7

Articolul 7 recunoaște dreptul avocaților de a informa publicul despre activitatea lor sau cazurile reprezentate, cu respectarea obligațiilor legale și deontologice. Avocații, individual sau prin organizațiile lor, pot participa la dezbateri publice privind legislația și justiția, pot promova statul de drept și pot propune reforme pentru îmbunătățirea sistemului juridic și a protecției drepturilor omului.

➤ Proceduri disciplinare – Articolul 8

Articolul 8 stabilește cerințele minime pentru procedurile disciplinare, astfel încât acestea să nu fie utilizate ca instrumente de presiune, intimidare sau sancționare abuzivă a avocaților.

Procedurile trebuie reglementate prin lege, să respecte dreptul la un proces echitabil, să fie clare și previzibile, fără formulări vagi care pot permite interpretări arbitrare.

Sancțiunile aplicate trebuie să respecte principiile legalității, proporționalității și nediscriminării. Interzicerea temporară sau definitivă a exercitării profesiei poate fi dispusă doar pentru încălcări grave, repetate sau continue ale normelor profesionale.

➤ Măsuri de protecție – Articolul 9

Articolul 9 impune statelor să adopte măsuri concrete pentru protejarea avocaților în fața abuzurilor și ingerințelor.

Se asigură:

- ✓ dreptul avocatului privat de libertate de a fi asistat de un coleg ales;
- ✓ informarea asociației profesionale despre locul și motivele reținerii;
- ✓ prezența unui reprezentant al baroului în timpul perchezițiilor sau al măsurilor de sechestru aplicate birourilor ori dispozitivelor profesionale;
- ✓ garanții privind confidențialitatea documentelor și a datelor profesionale.

De asemenea, autoritățile trebuie să investigheze prompt orice incident de violență, amenințare sau hărțuire îndreptat împotriva avocaților. Statele sunt obligate să respecte autonomia organizațiilor profesionale și să se abțină de la orice acțiune care ar putea submina independența acestora.

Această arhitectură normativă transformă principiile profesiei de avocat în drepturi efective, protejate printr-un instrument juridic internațional obligatoriu, care întărește statul de drept și siguranța profesională în toate statele semnatare.

Istoricul Convenției Europene privind Protecția Profesiei de Avocat

Drumul către acest instrument juridic unic a fost lung și constant susținut de organizațiile profesionale ale avocaților din întreaga Europă.

2016 – În cadrul Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE) apare prima inițiativă oficială pentru elaborarea unei convenții dedicate protejării profesiei de avocat.

2018 – APCE adoptă Recomandarea 2121, prin care solicită redactarea unei Convenții internaționale care să garanteze independența și siguranța avocaților.

2021 – Un studiu de fezabilitate al Consiliului Europei confirmă nevoia urgentă a unui cadru comun de protecție, în fața presiunilor tot mai frecvente exercitate asupra profesiei.

2020–2024 – România, prin UNBR, se implică activ în procesul de consultare, transmitând puncte de vedere, observații și propuneri concrete asupra proiectului.

30 ianuarie 2025 – Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei emite aviz favorabil pentru textul propus.

12 martie 2025 – Comitetul Miniștrilor adoptă textul final al Convenției, deschizând drumul către semnare.

13 mai 2025 – Convenția este deschisă spre semnare la Luxemburg.

21 octombrie 2025 – România semnează Convenția, alăturându-se grupului statelor fondatoare.

Etapă următoare: ratificarea în Parlament, prin care Convenția va dobândi caracter obligatoriu în dreptul intern și va putea fi invocată de avocați în apărarea drepturilor lor fundamentale.

Această cronologie reflectă un efort european comun pentru recunoașterea juridică a rolului avocatului ca garant al justiției și pilon al statului de drept. Convenția nu protejează doar avocații, ci dreptul fiecărei cetățean la o apărare liberă și independentă.

Implicarea UNBR în adoptarea Convenției

UNBR a susținut activ elaborarea Convenției Europene privind protecția profesiei de avocat. Reprezentanții UNBR au colaborat strâns cu CCBE, au participat la consultări la invitația Comitetului de experți pentru protecția avocaților (CJ-AV), au transmis puncte de vedere la solicitarea a Guvernului României și au promovat constant ideea că protejarea avocatului înseamnă protejarea justiției.

Etapă următoare după semnare este ratificarea, prin adoptarea unei legi speciale în Parlament, care va conferi Convenției forță juridică internă. UNBR a adresat un apel direct către autoritățile statului să acorde prioritate acestui demers și să inițieze fără întârziere procedura de ratificare, astfel încât România să se alăture statelor care își asumă ferm protejarea avocaților și consolidarea statului de drept.

Motiunea privind ratificarea Convenției europene pentru protecția profesiei de avocat adoptată la Congresul Avocaților 2025 confirmă sprijinul deplin al profesiei și solicită autorităților să transforme acest angajament european într-o realitate legislativă cât mai curând posibil.

După depunerea instrumentului de ratificare la Consiliul Europei, România va deveni parte oficială la Convenție și va fi obligată să respecte și să aplice noile standarde.

La nivel internațional, Convenția va intra în vigoare după ce vor fi depuse opt instrumente de ratificare, dintre care cel puțin șase trebuie să provină de la state membre ale Consiliului Europei.

Această etapă implică și alinierea legislației naționale la prevederile tratatului și garantarea efectivă a drepturilor avocaților.

UNBR va continua să colaboreze cu Guvernul, Parlamentul, barourile și partenerii europeni pentru ca această Convenție să nu rămână doar un document ratificat, ci să devină o garanție vie a independenței avocatului în practică.

Urmăriți **AICI** evoluția semnării și ratificării Convenției de către statele membre și nemembre.

[Semnături și ratificări;](#)

[Raport explicativ;](#)

[Pagina CCBE](#) dedicată Convenției;

[Site-ul web](#) al Comitetului de experți pentru protecția avocaților;

DOCUMENT - Convenția Consiliului Europei privind protecția profesiei de avocat

DELEGAȚII AI MINIȘTRILOR

Documente ale Comitetului de
Miniștri

CM(2024)191 - add1final

12 martie 2025

Reuniunea nr. 1522, 11-12 martie 2025

10 aspecte de ordin juridic

10.1 Comitetul european pentru cooperare juridică (CDCJ)

Convenția Consiliului Europei privind protecția profesiei de avocat

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și ceilalți semnatori ai prezentei Convenții,

Având în vedere că scopul Consiliului Europei este acela de a realiza o mai mare coeziune între membrii săi;

Având în vedere prevederile Convenției privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ETS nr. 5, 1950) împreună cu Protocoalele sale, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului;

Având în vedere Principiile de bază privind rolul avocaților, adoptate la cel de-al optulea Congres ONU privind prevenirea criminalității și tratamentul infractorilor (Havana, Cuba, 27 august – 7 septembrie 1990);

Având în vedere Recomandarea Rec(2000)21 a Comitetului de Miniștri către statele membre privind libertatea de a exercita profesia de avocat;

Având în vedere Rezoluția 44/9 privind independența și imparțialitatea sistemului judiciar, a juraților și a evaluatorilor, precum și independența avocaților, adoptată de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului la 16 iulie 2020;

Subliniind rolul fundamental pe care îl joacă avocații și asociațiile lor profesionale în apărarea statului de drept, asigurarea accesului la justiție și garantarea protecției drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

Constatând cu profundă îngrijorare că avocații sunt din ce în ce mai des supuși atacurilor, amenințărilor, hărțuirii și intimidării pe fondul activității lor profesionale și în contextul existenței obstacolelor sau interferențelor nejustificate în exercitarea activităților lor profesionale legitime;

Condamnând toate aceste atacuri, amenințări, hărțuiri, intimidări și obstacole sau interferențe necorespunzătoare;

Având în vedere diferitele moduri în care profesia de avocat poate fi organizată în statele membre ale Consiliului Europei și în celelalte state semnatare ale prezentei Convenții;

Având în vedere necesitatea de a consolida cadrul juridic internațional pentru a asigura libertatea de a exercita profesia de avocat,

Au convenit următoarele:

Capitolul I – Obiect, aplicabilitate și definiții

Articolul 1 – Obiectul Convenției

1. Obiectul prezentei Convenții este de a întări protecția oferită profesiei de avocat și dreptului de a exercita această profesie în mod independent, nediscriminatoriu, fără obstacole sau interferențe nejustificate, precum și fără atacuri, amenințări, hărțuire sau intimidare.
2. Prin prezenta Convenție, se instituie un mecanism specific de asigurare a implementării efective a dispozițiilor sale de către părți.

Articolul 2 – Aplicabilitatea Convenției

1. Prezenta Convenție se aplică activităților profesionale desfășurate de avocați și de asociațiile profesionale ale acestora.
2. Prevederile articolelor 5-9 din prezenta Convenție se aplică, în măsura în care sunt relevante pentru situația lor specifică, avocaților care, conform titlului care le este acordat conform legislației naționale, oferă consultații, asistență sau reprezentare pentru un beneficiar și care:
 - a. sunt incluși în domeniul de aplicare al unei declarații formulate de o altă parte în temeiul articolului 20, alin. (1) din prezenta Convenție; sau
 - b. acționează în conformitate cu legislația aplicabilă respectivei părți, cu legislația UE sau cu diverse acorduri internaționale.
3. Prevederile articolelor 6 (drepturile profesionale ale avocaților), 7 (libertatea de exprimare) și 9 (măsuri de protecție), alineatul (4), din prezenta Convenție se aplică, de asemenea:
 - a. oricărei persoane căreia, prin încălcarea articolelor 5 și 8 din prezenta Convenție, i s-a refuzat, revocat sau suspendat definitivarea sau decizia de primire în profesie;
 - b. oricărei persoane pe care o instanță sau tribunal internațional sau organism înființat de o organizație internațională o declară competentă să acționeze în cadrul procedurilor desfășurate în fața acestora ca apărător sau participant la aceste proceduri.
4. Dispozițiile articolului 6 alineatul (3) literele (b) și (c) și ale articolului 9 alineatul (4) din prezenta Convenție se aplică și persoanelor angajate sau contractate de avocați pentru sprijin, în măsura în care acestea contribuie în mod direct la desfășurarea activităților profesionale ale respectivilor avocați.
5. Dispozițiile articolului 9 alineatul (4) din prezenta Convenție se aplică și persoanelor angajate sau contractate pentru a oferi sprijin asociațiilor profesionale, în măsura în care respectivul sprijin susține desfășurarea activităților profesionale ale respectivelor asociații.

Articolul 3 – Definiții

Pentru înțelesul prezentei Convenții:

- a. „avocat” înseamnă orice persoană fizică ce deține calificarea și autorizarea necesare conform legislației naționale pentru a exercita profesia de avocat;
- b. „client” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care beneficiază de consultații, asistență sau reprezentare din partea unui avocat;
- c. „client potențial” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce solicită, direct sau indirect, consultații, asistență sau reprezentare din partea avocatului în cauză;
- d. „asociație profesională” înseamnă un organism reprezentativ căruia îi aparțin, direct sau indirect, anumiți avocați sau toți avocații sau în care sunt înscriși aceștia și care are anumite responsabilități în ceea ce privește organizarea sau reglementarea profesiei de avocat, în temeiul legislației naționale;
- e. „activități profesionale ale avocaților” înseamnă orice activitate de pregătire sau furnizare de consultații, asistență sau reprezentare oferite un client sau potențial client în legătură cu interpretarea sau aplicarea legislației naționale, străine sau internaționale, atât la nivelul părților în care se constituie clientul sau un potențialul client, cât și în orice altă situație în care o astfel de activitate poate fi întreprinsă, inclusiv în legătură cu procedurile și lucrările din instanțe internaționale sau din cadrul unui tribunal sau al unui organism înființat de o organizație internațională;
- f. „activități profesionale ale asociațiilor profesionale” înseamnă orice activitate prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din prezenta Convenție;
- g. „autorități publice” înseamnă:
 - i. guvernul și administrația publică de la nivel național, regional și local;
 - ii. organele legislative și autoritățile judiciare, în măsura în care acestea îndeplinesc funcții administrative în conformitate cu legislația națională;
 - iii. persoanele fizice sau juridice, în măsura în care exercită o autoritate administrativă;
- h. „prevăzut de lege” și „necesar într-o societate democratică” se interpretează în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum sunt și interpretate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Capitolul II – Dispoziții de fond

Articolul 4 – Asociațiile profesionale

1. Prin cadrul juridic și de reglementare național, părțile trebuie să asigure garantarea independenței și autonomiei asociațiilor profesionale. Orice alegere a membrilor organelor lor executive trebuie să se desfășoare în conformitate cu normele aplicabile și fără interferențe externe.

2. Părțile trebuie să se asigure că asociațiile profesionale au capacitatea de a susține următoarele:
- promovarea și reprezentarea intereselor avocaților și ale profesiei de avocat;
 - promovarea și protejarea independenței avocaților și a rolului acestora în societate;
 - elaborarea unor standarde profesionale de conduită și promovarea respectării acestora, în conformitate cu prezenta convenție;
 - promovarea accesului la profesie și la educația și formarea continuă a avocaților;
 - cooperarea cu avocații, cu alte asociații profesionale și organizații internaționale, interguvernamentale sau neguvernamentale care activează în materia dreptului și practicii dreptului, inclusiv în ceea ce privește promovarea și protejarea rolului avocaților; și
 - promovarea bunăstării avocaților și furnizarea de asistență pentru avocați și familiile acestora, ori de câte ori este necesar.
3. Părțile trebuie să se asigure că asociațiile profesionale sunt consultate la timp și în mod efectiv cu privire la propunerile guvernului privind orice modificare a legislației, a normelor procedurale și administrative care afectează în mod direct activitățile profesionale ale avocaților și reglementarea profesiei de avocat.
4. Părțile trebuie să se asigure că nicio cerință care decurge din apartenența la o asociație profesională nu poate împiedica avocații să formeze alte asociații de promovare a intereselor și activităților profesionale proprii și să participe la activitatea acestora.

Articolul 5 – Dreptul de practică

1. Părțile trebuie să se asigure că admiterea în profesie, păstrarea dreptului de exercitare a profesiei și readmiterea în profesia de avocat sunt prevăzute de lege, acestea fiind:
- bazate pe criterii obiective, relevante și transparente, aplicate printr-un proces echitabil; și
 - și nefăcând obiectul vreunei discriminări pe niciun motiv interzis de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.
2. Părțile trebuie să se asigure că deciziile privind admiterea în profesie, păstrarea dreptului de exercitare a profesiei și readmiterea în profesia de avocat sunt luate de o asociație profesională sau de un alt organism independent, putând fi contestate în fața unei instanțe sau tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege.

Articolul 6 – Drepturile profesionale ale avocaților

1. Părțile trebuie să se asigure că avocații au următoarele drepturi:
- oferirea și furnizarea de consultații juridice, asistență și reprezentare, inclusiv în scopul apărării drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
 - acceptarea sau refuzul de a lucra pentru orice client persoană fizică sau juridică și posibilitatea de a înceta relația avocat-client;

- c. acces prompt și efectiv la clienții lor și la potențialii clienți, chiar și atunci când aceștia sunt privați de libertate;
 - d. posibilitatea de a fi recunoscuți ca persoane autorizate să ofere consultații clienților, să asiste clienții sau să-i reprezinte;
 - e. acces efectiv la orice materiale relevante aflate în posesia sau sub controlul autorităților publice competente, al instanțelor și al tribunalelor, atunci când acționează în numele clienților lor, fără întârzieri și restricții nejustificate;
 - f. acces efectiv la orice instanță, tribunal sau alt organism similar în fața căruia sunt abilitați, putându-se prezenta în fața acestora și putând comunica cu acestea;
 - g. depunerea de cereri sau excepții în numele clienților lor, inclusiv privind recuzarea unui judecător, procuror sau membru al unui organism chemat să se pronunțe într-un anumit caz sau să participe la desfășurarea procedurilor;
 - h. participarea în mod efectiv la toate procedurile în care acționează în numele clienților lor;
 - i. informarea publicului cu privire la serviciile pe care le prestează.
2. Părțile trebuie să se asigure că avocații nu sunt trași la răspundere civilă sau penală pentru declarațiile orale și scrise făcute cu bună-credință și cu diligență în desfășurarea tuturor activităților în numele clienților lor.
3. Părțile trebuie să se asigure că avocații beneficiază de:
 - a. posibilitatea de a oferi clienților lor existenți sau potențiali consultații juridice în particular, atunci când se întâlnesc cu aceștia în persoană;
 - b. posibilitatea de a comunica în mod confidențial cu clienții lor existenți sau potențiali, indiferent de mijloacele și forma pe care le poate lua această comunicare;
 - c. opțiunea de a nu dezvălui, preda sau furniza dovezi cu privire la orice informații sau materiale primite, direct sau indirect, de la clienți existenți sau potențiali, precum și cu privire la orice schimburi cu aceștia și orice materiale pregătite în legătură cu aceste schimburi sau cu desfășurarea procedurilor judiciare în numele acestora.
4. Nicio restricție nu poate fi impusă asupra exercitării drepturilor stabilite la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol, cu excepția celor prevăzute de lege și care sunt necesare într-o societate democratică. Astfel de restricții pot include, fără a se limita la, cerințele menite să asigure disponibilitatea consultațiilor juridice, a asistenței și a reprezentării pentru toți.
5. Părțile trebuie să se asigure că avocații nu sunt afectați de consecințe negative ca urmare a identificării cu clienții lor sau cu cauza clienților lor. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere libertății de exprimare protejate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de legislația internă.

Articolul 7 – Libertatea de exprimare

1. Părțile trebuie să se asigure că avocații au dreptul de a informa publicul cu privire la aspecte legate de dosarele clienților lor, numai sub rezerva restricțiilor prevăzute de lege și care decurg din responsabilitățile profesionale, din cerințele administrării justiției și din respectul pentru viața privată, și care sunt necesare într-o societate democratică.
2. Părțile asigură dreptul avocaților, atât individual, cât și colectiv, precum și dreptul asociațiilor profesionale de a promova statul de drept și respectarea acestuia, de a participa la dezbaterile publice privind fondul, interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale existente și propuse, hotărârile judecătorești, administrarea actelor de justiție și accesul la justiție, promovarea și protecția drepturilor omului, precum și dreptul de a face propuneri de reformă în aceste domenii.

Articolul 8 – Disciplina

1. Părțile trebuie să se asigure că motivele pentru luarea de măsuri disciplinare împotriva avocaților se bazează exclusiv pe norme profesionale de conduită prevăzute de lege și compatibile cu drepturile și libertățile prevăzute în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
2. Părțile trebuie să se asigure că procedurile disciplinare împotriva avocaților sunt:
 - a. introduse în fața uneia dintre următoarele instituții:
 - i. o comisie disciplinară independentă și imparțială instituită de o asociație profesională;
 - ii. o autoritate independentă și imparțială; sau
 - iii. o instanță sau un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege;
 - b. procesate rapid;
 - c. desfășurate în conformitate cu cerința unui proces echitabil prevăzută la articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, avocații având dreptul de a fi consiliați, asistați sau reprezentați de un avocat ales; și
 - d. atacabile de către avocatul în cauză în fața unei instanțe sau a unui tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege.
3. Părțile trebuie să se asigure că orice sancțiuni disciplinare impuse avocaților respectă principiile legalității, nediscriminării și proporționalității. Orice interdicție privind dreptul de a exercita profesia se impune numai pentru încălcările cele mai grave ale standardelor profesionale.

Articolul 9 – Măsuri de protecție

1. Părțile trebuie să se asigure, sub rezerva restricțiilor prevăzute de lege și necesare într-o societate democratică în scopul prevenirii, cercetării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau pentru protejarea drepturilor altora, că avocații beneficiază de următoarele:
 - a. acces la un avocat ales, în cazul în care sunt privați de libertate;
 - b. posibilitatea de a informa fără întârziere un reprezentant al asociației lor profesionale cu privire la privarea lor de libertate, la temeiul juridic al acesteia și la locul în care sunt deținuți;

- c. posibilitatea de a avea un avocat independent sau un reprezentant al asociației lor profesionale prezent în următoarele situații:
- i. pe durata oricărei percheziții efectuate în cadrul unei anchete sau proceduri civile, penale sau administrative, fie asupra lor, fie asupra spațiilor, vehiculelor sau dispozitivelor utilizate de aceștia în activitatea lor profesională; sau
 - ii. la confiscarea sau copierea documentelor, a oricăror alte date și a oricărui tip de echipament utilizat de aceștia în activitățile lor profesionale;
- cu excepția cazului în care documentele sau datele nu vor fi examinate de către persoanele care efectuează percheziția sau confiscarea;
- d. primirea de informații cu privire la drepturile lor prevăzute la literele a), b) și c) din prezentul alineat atunci când sunt privați de libertate și înainte de a fi supuși perchezițiilor sau confiscării sau copierii documentelor.
2. Părțile trebuie să se asigure că există și sunt respectate garanții adecvate atunci când se efectuează cercetări sau se iau alte măsuri în cadrul supravegherii profesiei.
3. Părțile trebuie să se asigure că asociațiile profesionale sunt în măsură, sub rezerva restricțiilor prevăzute de lege și necesare într-o societate democratică pentru prevenirea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor sau pentru protejarea drepturilor altora, să protejeze drepturile prevăzute în prezenta convenție, inclusiv prin:
- a. asigurarea, prin intermediul reprezentanților lor, a accesului efectiv la avocații privați de libertate, dacă avocații în cauză solicită acest lucru;
 - b. informarea fără întârziere cu privire la cazurile de avocați agresați sau uciși, de care autoritățile de aplicare a legii au cunoștință, atunci când există motive să se creadă că acest lucru se datorează activităților lor profesionale și dacă aceste cazuri nu au fost făcute publice în alt mod, iar avocații nu sunt în măsură să furnizeze informațiile ei înșiși;
 - c. posibilitatea de a participa la audierile din cadrul oricărei acțiuni introduce împotriva unor avocați, dacă există motive să se considere că respectiva situație are legătură de cauzalitate cu activitatea lor profesională.
4. Părțile
- a. trebuie să se asigure că avocații și asociațiile profesionale ale acestora pot să-și desfășoare activitățile profesionale și să-și exercite drepturile prevăzute la articolul 7 din prezenta Convenție fără a fi ținta vreuneia din următoarele manifestări:
 - i. orice formă de agresiune fizică, amenințare, hărțuire sau intimidare; sau
 - ii. orice obstacol sau interferență necorespunzătoare;
 - b. trebuie să se abțină de la comportamentul specificat la litera a) din prezentul alineat; și
 - c. trebuie să efectueze o anchetă efectivă cu privire la manifestarea comportamentului specificat la litera (a) din prezentul alineat, în cazul în care există motive să se considere că acesta poate constitui o infracțiune penală.
5. Părțile se vor abține de la adoptarea oricăror măsuri sau de la acceptarea oricăror practici care ar submina independența și caracterul autonom al asociațiilor profesionale.

Capitolul III – Mecanismul de monitorizare

Articolul 10 – Grupul de experți privind protecția profesiei de avocat

1. Grupul de experți pentru protecția profesiei de avocat (denumit în continuare GRAVO) monitorizează punerea în aplicare a prezentei Convenții de către părți.
2. GRAVO trebuie alcătuit din minimum opt membri și maximum 12 membri. Membrii sunt aleși de Comitetul părților, constituit prin articolul 11 din prezenta Convenție, dintre candidații propuși de părți, au un mandat de patru ani, reînnoibil o singură dată, și sunt aleși dintre cetățeni ai statelor Părților.
3. Primii opt membri trebuie aleși în termen de maximum un an de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții. Pot fi aleși patru membri suplimentari după cea de-a 25-a ratificare sau aderare.
4. Membrii GRAVO sunt aleși pe baza următoarelor principii:
 - a. membrii sunt aleși pe baza unei proceduri transparente dintre persoane cu o înaltă ținută morală, cu experiență profesională demonstrată în domeniile care fac obiectul prezentei Convenții;
 - b. în GRAVO nu pot fi aleși doi membri din același stat;
 - c. membrii trebuie să reprezinte sisteme juridice diferite ale țărilor membre;
 - d. componența GRAVO trebuie să asigure un echilibru între femei și bărbați și o reprezentare geografică echilibrată;
 - e. membrii participă în nume personal și trebuie să fie independenți și imparțiali în exercitarea funcțiilor lor și să fie disponibili pentru a-și îndeplini atribuțiile în mod eficient.
5. Procedura de alegere a membrilor GRAVO este stabilită de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, în urma unor consultări cu Părțile și după obținerea consimțământului unanim al acestora, în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții.
6. GRAVO își adoptă propriul regulament de procedură.
7. Membrii GRAVO și alți membri ai delegațiilor care efectuează vizite de țară, astfel cum se prevede la articolul 12 din prezenta Convenție, beneficiază de privilegiile și imunitățile stabilite în anexa la prezenta Convenție.

Articolul 11 – Comitetul Părților

1. Comitetul părților este alcătuit din reprezentanții părților la prezenta Convenție, iar părțile se vor strădui să asigure un echilibru între femei și bărbați în componența sa.
2. Comitetul părților este convocat de Secretarul General al Consiliului Europei. Prima reuniune are loc în termen de maximum un an de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții. Ulterior, Comitetul se reunește ori de câte ori se solicită de către o treime din părți, de către președintele Comitetului părților sau de către Secretarul General.
3. Comitetul Părților își adoptă propriul regulament de procedură.

Articolul 12 – Procedura

1. Procedurile de evaluare se împart în runde. GRAVO definește domeniul de aplicare și mijloacele adecvate necesare pentru desfășurarea acestei proceduri, cum ar fi chestionarele care pot servi drept bază pentru procedura de evaluare a implementării de către părți.
2. GRAVO primește informații privind punerea în aplicare a convenției de la partea în cauză. În plus, poate primi informații privind punerea în aplicare a Convenției de la ONG-uri, societatea civilă, asociații profesionale, precum și de la instituții naționale pentru protecția drepturilor omului. GRAVO ia, de asemenea, în considerare informațiile disponibile în alte instrumente și la alte organisme ale Consiliului Europei, precum și de la alte organizații regionale și internaționale, în domeniile care intră în sfera de aplicare a prezentei Convenții.
3. În cazul în care informațiile obținute sunt insuficiente și dacă nu există alte modalități fezabile de a obține informații de încredere sau în cazurile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din prezenta Convenție, GRAVO poate organiza vizite de țară, în cooperare cu autoritățile naționale și, dacă este necesar, acestea pot fi efectuate cu asistența experților naționali independenți. Vizitele au un caracter secundar și se limitează la domeniile în care GRAVO consideră că informațiile sunt insuficiente și la cazurile prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din prezenta Convenție.
4. Vizitele sunt efectuate de o delegație a GRAVO. În timpul vizitelor, delegația poate fi asistată de specialiști în domeniile de interes. În timpul vizitelor, pentru delegație se asigură următoarele:
 - i. libertatea de mișcare în jurisdicția relevantă;
 - ii. posibilitatea de a lua legătura cu autoritățile statului;
 - iii. permisiunea de a se întâlni cu persoanele pe care dorește să le intervieveze în particular;
 - iv. acces la materialele relevante pentru vizita de țară respectivă.
5. GRAVO pregătește un proiect de raport care să conțină analiza sa privind punerea în aplicare a dispozițiilor pe care se bazează evaluarea, precum și sugestiile și propunerile sale privitoare la modul în care partea în cauză poate aborda problemele identificate. Proiectul de raport se transmite părții evaluate pentru a obține comentarii din partea acesteia. Comentariile respective vor fi luate în considerare de GRAVO la adoptarea raportului său.
6. Pe baza tuturor informațiilor primite și a comentariilor primite de la partea în cauză, GRAVO adoptă raportul și concluziile sale privind măsurile luate de parte în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor prezentei Convenții. Acest raport și concluziile sunt transmise părții în cauză și Comitetului părților. Raportul și concluziile GRAVO sunt făcute publice la data adoptării lor, împreună cu eventualele observații ale Părții în cauză.
7. Fără a aduce atingere procedurii prevăzute la alineatele (1)-(6) din prezentul articol, Comitetul părților poate adopta, pe baza raportului și a concluziilor GRAVO, recomandări adresate părții în cauză, având ca obiect:
 - a. măsurile care trebuie luate pentru punerea în aplicare a concluziilor GRAVO, stabilind, dacă este necesar, o dată pentru prezentarea informațiilor privind punerea în aplicare a acestora; și
 - b. promovarea cooperării cu această parte pentru punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei Convenții.

Articolul 13 – Procedura de urgență

1. În cazul în care GRAVO primește informații demne de încredere care indică o situație care necesită o atenție imediată pentru a preveni sau limita amploarea sau numărul încălcărilor grave ale Convenției, aceasta poate solicita părții în cauză să prezinte de urgență un raport special privind măsurile luate pentru a preveni astfel de încălcări.
2. Ținând seama de informațiile prezentate de partea în cauză, precum și de orice alte informații demne de încredere de care dispune, GRAVO poate desemna unul sau mai mulți dintre membrii săi să cerceteze și să întocmească urgent un raport către GRAVO. În cazul în care este justificat și dacă există și acordul părții în cauză, ancheta poate include o vizită pe teritoriul acesteia.
3. După examinarea constatărilor anchetei menționate la alineatul (2) din prezentul articol, GRAVO transmite aceste concluzii părții în cauză și, după caz, Comitetului părților, Comitetului de Miniștri și Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, împreună cu eventualele observații și recomandări. Raportul și concluziile GRAVO sunt publicate începând cu data adoptării lor, împreună cu observațiile părții în cauză.

Articolul 14 – Avize

GRAVO poate adopta, după caz, avize privind punerea în aplicare a prezentei Convenții.

Articolul 15 – Relația cu alte organisme

Comitetul de Miniștri și Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei sunt informate periodic cu privire la punerea în aplicare a prezentei Convenții.

Capitolul IV – Relația cu alte documente oficiale internaționale

Articolul 16 – Relația cu alte documente oficiale internaționale

1. Prezenta Convenție nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor care decurg din alte instrumente internaționale la care părțile la prezenta Convenție sunt sau vor deveni părți și care conțin dispoziții privind aspecte reglementate de prezenta Convenție și care asigură o protecție mai mare a dreptului avocaților de a-și exercita liber profesia.
2. Părțile la prezenta convenție pot încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale cu privire la aspectele reglementate de prezenta Convenție, în scopul de a completa sau de a consolida dispozițiile acesteia sau de a facilita aplicarea principiilor enunțate în aceasta.

Capitolul V – Dispoziții finale

Articolul 17 – Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție poate fi semnată de statele membre ale Consiliului Europei, de state nemembre care au participat la elaborarea sa și de către statele membre ale Uniunii Europene.
2. Prezenta Convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare se depun la Secretarul General al Consiliului Europei.
3. Prezenta Convenție intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data la care opt semnatori, dintre care cel puțin șase state membre ale Consiliului Europei, și-au exprimat consimțământul de a-și asuma obligații prin Convenție, în conformitate cu dispozițiile alineatului precedent.
4. Pentru orice semnatar care își exprimă ulterior consimțământul de a fi obligat în baza Convenției, aceasta intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare.

Articolul 18 – Aderarea la Convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate, după consultarea părților la prezenta Convenție și după obținerea consimțământului unanim al acestora, să invite orice stat nemembru al Consiliului Europei, care nu a participat la elaborarea Convenției, să adere la prezenta Convenție printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută la articolul 20 alin. d din Statutul Consiliului Europei și prin votul unanim al reprezentanților Statelor Contractante care au dreptul să facă parte din Comitetul de Miniștri.
2. Cu privire la orice stat aderent, Convenția intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului de aderare la Secretarul General al Consiliului Europei.
3. Orice Parte care nu este membră a Consiliului Europei poate contribui la finanțarea activităților GRAVO și ale Comitetului părților, în conformitate cu modalitățile stabilite de Comitetul de Miniștri.

Articolul 19 – Aplicabilitate teritorială

1. Orice stat sau Uniunea Europeană poate, la momentul semnării sau la depunerea instrumentului propriu de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, să specifice teritoriul sau teritoriile în care se aplică prezenta Convenție.
2. Orice Parte poate, la o dată ulterioară, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei Convenții la orice alt teritoriu specificat în declarație și pentru ale cărui relații internaționale este responsabilă sau în numele căruia este autorizată să-și asume angajamente. În ceea ce privește acest teritoriu, Convenția intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni de la data primirii declarației respective de către Secretarul General.

3. Orice declarație făcută în temeiul celor două alineate precedente poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu specificat în această declarație, printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Retragera intră în vigoare în prima zi a lunii următoare datei de expirare a unei perioade de trei luni de la data primirii notificării respective de către Secretarul General.

Articolul 20 – Declarații

1. Fiecare parte la prezenta Convenție indică, la momentul semnării sau la depunerea instrumentului propriu de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, titlurile profesionale încadrate în domeniul de aplicare al prezentei Convenții în sensul articolului 3 litera (a). Această declarație poate fi modificată ulterior, în același mod. Această declarație și orice modificare a acesteia nu vor aduce atingere scopului prezentei Convenții și protecției oferite de aceasta.

2. Fiecare parte la prezenta Convenție poate, la momentul semnării sau la depunerea instrumentului propriu de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, prin intermediul unei declarații adresate Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că definiția „autorităților publice” include unul sau mai multe dintre următoarele organisme:

- i. organele legislative, pentru celelalte activități ale acestora;
- ii. autoritățile judiciare, pentru celelalte activități ale acestora;
- iii. persoanele fizice sau juridice, în măsura în care acestea îndeplinesc funcții publice sau lucrează cu fonduri publice, în conformitate cu legislația națională.

Această declarație poate fi modificată ulterior, în același mod.

Articolul 21 – Rezervarea unor drepturi

1. Orice stat sau Uniunea Europeană poate, la momentul semnării sau la depunerea instrumentului propriu de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că își rezervă dreptul de a nu aplica sau de a aplica numai în anumite cazuri sau condiții dispozițiile prevăzute la articolul cu privire la articolul 2 alineatul (3) litera (b) din prezenta Convenție. Nu se pot formula alte rezerve cu privire la dispozițiile prezentei Convenții.

2. Orice Parte își poate retrage total sau parțial o rezervă prin intermediul unei declarații adresate Secretarului General al Consiliului Europei. Această declarație intră în vigoare la data primirii de către Secretarul General.

Articolul 22 – Modificări ale Convenției

1. Orice propunere de modificare a prezentei Convenții prezentată de una dintre Părți va fi comunicată Secretarului General al Consiliului Europei și transmisă de acesta statelor membre ale Consiliului Europei, statelor nemembre care au participat la elaborarea sa, oricărui stat semnatar, oricărui stat parte, Uniunii Europene și oricărui stat invitat să adere la prezenta Convenție în conformitate cu dispozițiile articolului 18 alineatul (1).

2. Orice modificare propusă de una dintre Părți va fi comunicată Comitetului părților, care va prezenta Comitetului de miniștri avizul său cu privire la modificarea propusă.

3. Comitetul de Miniștri examinează amendamentul propus și avizul prezentat de Comitetul Părților și poate, după consultarea statelor nemembre Părți la prezenta Convenție, să adopte acest amendament.
4. Textul oricărei modificări adoptate de Comitetul de Miniștri în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol se transmite Părților spre acceptare.
5. Orice modificare adoptată în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează datei de expirare a unei perioade de o lună de la data la care toate părțile au informat Secretarul General că l-au acceptat.

Articolul 23 – Denunțarea

1. Orice parte poate denunța în orice moment prezenta Convenție printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei
2. Denunțarea intră în vigoare în prima zi a lunii următoare datei de expirare a unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 24 – Notificări

Secretarul General al Consiliului Europei notifică statele membre ale Consiliului Europei, statele nemembre care au participat la elaborarea Convenției, orice stat semnatar, orice stat parte, Uniunea Europeană și orice stat invitat să adere la prezenta Convenție în conformitate cu dispozițiile articolului 18 cu privire la următoarele:

- a. orice semnătură;
- b. depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- c. orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții în conformitate cu articolele 17 și 18;
- d. orice amendament adoptat în conformitate cu articolul 22 și data la care un astfel de amendament intră în vigoare;
- e. orice declarație făcută în temeiul articolului 20;
- f. orice rezervă și retragere a rezervei făcute în conformitate cu articolul 21;
- g. orice denunțare făcută în conformitate cu dispozițiile articolului 23;
- h. orice alt act, notificare sau comunicare referitoare la prezenta Convenție.

Anexă – Privilegii și imunități (articolul 10)

1. Prezenta Anexă se aplică membrilor GRAVO menționați la articolul 10 din prezenta Convenție, precum și altor membri ai delegațiilor care efectuează vizite de țară. Pentru înțelesul prezentei Anexă, expresia „alți membri ai delegațiilor care efectuează vizite de țară” include experții naționali independenți și specialiștii menționați la articolul 12 alineatele (3) și (4) din prezenta Convenție, membrii personalului Consiliului Europei și interpreții angajați de Consiliul Europei care însoțesc GRAVO în timpul vizitelor sale de țară.
2. Membrii GRAVO și ceilalți membri ai delegațiilor care efectuează vizite de țară beneficiază, în exercitarea funcțiilor lor legate de pregătirea și desfășurarea vizitelor de țară, precum și de urmărirea acestora și de deplasările legate de aceste funcții, de următoarele privilegii și imunități:
 - a. imunitate față de arestarea sau reținerea personală și față de confiscarea bagajelor personale, precum și imunitate față de orice procedură judiciară cu privire la declarațiile verbale sau scrise și la toate actele efectuate de aceștia în calitate lor oficială;
 - b. scutirea de orice restricții privind libertatea de circulație la ieșirea din și întoarcerea în țara de reședință, precum și la intrarea și ieșirea din țara în care își exercită funcțiile, și de înregistrarea ca străini în țara pe care o vizitează sau prin care tranzitează în exercitarea funcțiilor lor.
3. În cursul călătoriilor efectuate în exercitarea funcțiilor lor, membrii GRAVO și ceilalți membri ai delegațiilor care efectuează vizite de țară beneficiază, în materie de control vamal și valutar, de aceleași facilități ca reprezentanții guvernelor străine aflați în misiune oficială temporară.
4. Nu pot fi atacate documentele referitoare la evaluarea punerii în aplicare a prezentei Convenții, realizată de membrii GRAVO și de alți membri ai delegațiilor care efectuează vizite de țară. Nu se aplică niciun fel de restricții sau cenzură corespondenței oficiale a GRAVO sau comunicărilor oficiale ale membrilor GRAVO și ale altor membri ai delegațiilor care efectuează vizite de țară.
5. Pentru a asigura membrilor GRAVO și celorlalți membri ai delegațiilor care efectuează vizite de țară libertatea de exprimare deplină și independența deplină în îndeplinirea atribuțiilor lor, va continua să fie acordată imunitatea de jurisdicție în ceea ce privește afirmațiile rostite sau scrise și toate actele săvârșite de aceștia în îndeplinirea atribuțiilor lor, chiar dacă persoanele în cauză nu mai sunt angajate în îndeplinirea acestor atribuții.
6. Privilegiile și imunitățile sunt acordate persoanelor menționate la alineatul (1) din prezenta Anexă pentru a proteja exercitarea independentă a funcțiilor lor în interesul GRAVO și nu în interesul personal al acestora. Imunitatea persoanelor menționate la alineatul (1) din prezenta Anexă se ridică de către Secretarul General al Consiliului Europei în orice caz în care, în opinia sa, imunitatea ar împiedica cursul justiției și în care se poate renunța la aceasta fără a aduce atingere intereselor GRAVO.

CCBE

